

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบความผูกพันที่มีต่อการเกิด ความดึงดูดใจระหว่างบุคคล ผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นนิสิต นักศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 416 คน ถูกจำแนกว่ามีรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคง หรือแบบหมกมุ่น หรือแบบหวาดกลัว หรือแบบ ไม่สนใจ แล้วถูกสุ่มเข้ารับเงื่อนไขการทดลองเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งจาก 16 เงื่อนไข ผู้เข้าร่วมการ วิจัยอ่านสถานการณ์คู่รักสมมติ ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อแสดงถึงรูปแบบของพฤติกรรม ความสัมพันธ์แบบโรแมนติก 1 ใน 4 รูปแบบ ตามรูปแบบความผูกพันในวัยผู้ใหญ่ และประเมิน ความดึงดูดใจที่มีต่อคู่รัก

ผลการวิจัย พบว่า

1. สมมติฐานรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคงได้รับการสนับสนุน คู่รักที่มีรูปแบบความ ผูกพันแบบมั่นคง ถูกผู้ที่มีรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคง แบบหมกมุ่น แบบหวาดกลัว และแบบ ไม่สนใจ ประเมินว่ามีความดึงดูดใจมากที่สุด ($p < .05$)
2. สมมติฐานความคล้ายคลึงกันของรูปแบบความผูกพันได้รับการสนับสนุน บุคคล ประเมินคู่รักที่มีรูปแบบความผูกพันคล้ายคลึงกับตน ว่ามีความดึงดูดใจสูงกว่าบุคคลที่ไม่ได้มี รูปแบบความผูกพันคล้ายคลึงกับคู่รัก ($p < .05$)
3. สมมติฐานรูปแบบความผูกพันที่มีลักษณะเติมเต็มซึ่งกันและกันและกันไม่ได้รับการสนับสนุน ผู้ที่มีรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคง ไม่ได้ประเมินคู่รักที่มีรูปแบบความผูกพันแบบหวาดกลัวว่ามี ความดึงดูดใจสูงกว่าคู่รักที่มีรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคง แบบหมกมุ่น และแบบไม่สนใจ ($p < .05$); ผู้ที่มีรูปแบบความผูกพันแบบหมกมุ่น ไม่ได้ประเมินคู่รักที่มีรูปแบบความผูกพันแบบ ไม่สนใจว่ามีความดึงดูดใจสูงกว่าคู่รักที่มีรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคง แบบหมกมุ่น และแบบ หวาดกลัว ($p < .05$)

The purpose of this research was to examine the effect of attachment styles on interpersonal attraction. Four-hundred and sixteen undergraduate students were classified into one of four attachment styles: secure, preoccupied, fearful, and dismissing. Then they were randomly assigned to one of 16 experimental conditions. They read hypothetical romantic partner scenario, which were designed to capture the pattern of romantic relationship behaviors prototypical of one of the four adult attachment styles and rated their attraction to the romantic partner.

Results show that:

1. Attachment security hypothesis is supported: The secure partner is rated as most attractive by secure, preoccupied, fearful, and dismissing individuals ($p < .05$).
2. Self-similarity hypothesis is supported: Individuals rate the romantic partner who has similar attachment style as more attractive than do individuals who do not share similar attachment styles with that romantic partner ($p < .05$).
3. Complementarity hypothesis is not supported: secure individuals do not rate fearful partner as more attractive than secure, preoccupied, and dismissing partner ($p < .05$); preoccupied individuals do not rate dismissing partner as more attractive than secure, preoccupied, and fearful partner ($p < .05$).